

YLIPAIMEN JA HÄNEN APUPAIMENENSA

Joh. 10:11-15

Saarna pappisvihkimyksessä

Kuopiossa

(17.09.2011)

Teksti

Minä olen se hyvä paimen. Hyvä paimen antaa henkensä lammasten edestä. Mutta palkkainen, joka ei ole paimen ja jonka omia lampaat eivät ole, kun hän näkee suden tulevan, niin hän jättää lampaat ja pakenee; ja susi ryöstää ja hajottaa ne. Hän pakenee, sillä hän on palkattu eikä välitä lampaista.

Minä olen se hyvä paimen, ja minä tunnen omani, ja minun omani tuntevat minut, niin kuin Isä tuntee minut ja minä tunnen Isän; ja minä annan henkeni lammasten edestä. (Joh.10:11-15.)

JOHDANTO

- a. Tässä messussa vihitään kolme nuorta miestä pastoriksi. Heillä on takana tarvittavat teologiset opinnot, vaikkakin osalla opinnot vielä jatkuvat. Varsinaisten korkeakouluopinnot jälkeen heillä oli pastoraalitunti ja sen läpäistyään vielä muutaman päivän ns. ordinaatiokoulutus.
- b. Pastorin virkaan vihkimisen jälkeen vihittäville tulee olemaan elämässään kaksoisrooli: he ovat samanaikaisesti sekä paimenia että lampaita. Ensin tarkastelemme lampaan roolia.

1. HYVÄN PAIMENEN LAMPAAT

Johanneksen tallettamien Jeesuksen sanojen taustalla on Daavidin kirjoittama psalmitrilogia Vanhasta testamentista eli psalmit 22, 23 ja 24. Jokainen niistä kertoo Hyvästä Paimenesta. Psalmi 22 kertoo Hyvästä Paimenesta, joka antaa *henkensä* lammasten edestä. Psalmi 23 kertoo Hyvästä Paimenesta, joka *kaitsee* lampaitaan ja pitää niistä huolen. Psalmi 24 kertoo Hyvästä Paimenesta, joka on korotettu *kuninkaaksi*.

Psalmissa 23, tuossa varsinaisessa Hyvä Paimen -psalmiksi kutsutussa, on kuusi jaetta. Ensimmäinen jae muodostaa psalmin johdannon ja viimeinen jae päätöksen. Psalmin keskellä olevat neljä jaetta sisältävät kaksi osaa, toinen ja kolmas jae ensimmäisen osan, neljäs ja viides jae toisen osan.

1.1. Johdantojake (Ps 23:1)

1.1.1. "Herra on minun paimeneni"

Tarkastelemme aluksi Hyvä Paimen -psalmin lyhyen johdantojakeen alkuosaa, joka kuuluu: ”Herra on minun paimeneni.”

Daavid oli itse paimen ja paimenen poika. Psalmissa 23 hän ei puhu kuitenkaan paimenena, vaan lampaana, yhtenä Hyvän Paimenen lauman jäsenenä.

Alkutekstissä kirkkoraamatun neljää sanaa "*Herra on minun paimeneni*" vastaa vain yksi yhdyssana "*Jahve-Raah*". Uudessa testamentissa Jeesus soveltaa, kuten evankeliumitekstistä kuulumme, sanat Jahve-Raah itseensä: "Minä olen se hyvä paimen. Hyvä paimen antaa henkensä lammasten edestä." (Jh 10:11). Samoin myös pari jaetta myöhemmin: "Minä olen se hyvä paimen, ja minä tunnen omani, ja minun omani tuntevat minut" (Jh 10:14). Hyvä Paimen -psalmi puhuu siis Jeesuksesta. Jeesus on Hyvä Paimen.

Millainen hän on? Seuraavat kolme näköalaa havainnollistakoot jotakin hänestä:

Ensiksi, katselemme tähtitaivasta. Avaruudessa arvellaan olevan ainakin 250 000 000 x 250 000 000 kiintotähteä, aurinkoa, joista jokainen on meidän aurinkoamme suurempi.

Jos voimakkain olemassa oleva kaukoputki viettäisiin lähimmälle kiintotähdelle, Alfa Centaurille, maapalloamme sieltä ei kyseisellä kaukoputkella näkyisi lainkaan. Maapallomme on vain pieni ainehiukkanen avaruudessa.

Tämä saa meidät tuntemaan itsemme häviävän pieniksi maailmankaikkeudessa. Ja kuitenkin Jumalan Poika, jonka kautta kaikki on luotu, kutsuu itseään meidän Paimeneksemme. Kuka pystyisi Häntä paremmin meitä hoitamaan?!

Toiseksi, otamme kätemme lokaa tien ohesta ja viemme sen mikroskoopin alle. Loka sisältää miljoonia mikro-organismeja, joiden solurakenne on niin monimutkainen, että ihminen ymmärtää niistä vain murto-osan.

Valtavista galakseista pienimpiin mikrobeihin saakka kaikki toimii kitkattomasti määrättyjen lainalaisuuksien mukaan, jotka ovat rajallisen käsityskykymme ulkopuolella.

Hänellä, jonka sanalla maailmankaikkeus on luotu, on omistusoikeus meihin. Olemme olemassa Hänen ansiostaan. Meidät on luotu hänen huolenpitonsa kohteiksi. Kuulumme Hänelle. Olemme Hänen lampaitaan.

Kolmanneksi, me olemme toisessakin mielessä Hyvän Paimenen omia. Hänen kautta meidät on luotu, mutta hänen kautta meidät on myös lunastettu hänen omikseen. Hän on sovittanut meidän syntimme Golgatan ristillä ja ostanut meidät omalla verellään vapaiksi synnistä, kuolemasta ja Perkeleen vallasta. Golgatan tapahtuma on psalmitrilogian ensimmäisen psalmin, Psalmin 22, täyttymystä. Ristillä Jeesus lainasi sen alkua ja sen loppua.

Ps 22 alkaa: "*Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?*" Getsemanessa Taivaallinen Isä vastasi Jeesuksen "miksi" -kysymykseen lähettämällä enkelin vahvistamaan häntä (Lk 22:43). Sen sijaan Jeesuksen ristin huutoon: "Eeli, Eeli, lama sabaktani (arameaa)?" "Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit", taivas ei vastannut sanaakaan (Mt 27:46). Taivas vaikenä.

Jumalan pyhyys on syynä Jumalan vaikenemiseen Golgatalla. Pyhä Jumala ei voinut katsoa enää Jeesusta eikä seurustella hänen kanssaan sen jälkeen, kun Jeesus oli

ottanut kantaakseen meidän syntimme ja syyllisyytemme. Meidän syntiemme tähden hänen yllään lepäsi kiroustuomio ja Jumalan viha.

Luultavasti Jeesus otti viimeiset sanansa ristillä: *"Se on täytetty"* (Jh 19:30) juuri Ps:n 22 lopusta, jonka kirkkoraamattumme kääntävät muotoon: "hän on tämän tehnyt."

1.1.2. "Ei minulta mitään puutu"

Hyvä Paimen -psalmin johdantojakeen loppuosa kuuluu: *"Ei minulta mitään puutu."*

Syystäkin Hyvän Paimenen lampaat ovat turvallisia ja tyytyväisiä Paimenensa tähden. He tietävät, että Hyvä Paimen pystyy kaitsemaan heitä, koska Hän on kaikkivaltias. Lisäksi Hän rakastaa lampaitaan ja pitää kiinni omasta nimestään ja kunnistaan Hyvänä Paimenena. Hän on valmis antamaan jopa henkensä pelastaakseen lampaansa.

1.2. Ensimmäinen osa (Ps 23:2-3)

Hyvä Paimen -psalmin varsinainen ensimmäinen osa, jakeet 2-3 kuuluvat: *"Hän vie minut vihreille niityille, hän johtaa minut vetten ääreen, siellä saan levätä. Hän virvoittaa minun sieluni, hän ohjaa minua oikeaa tietä nimensä kunnian tähden."* (jt. 2-3).

Hyvä paimen -psalmin syvälinen ymmärtäminen edellyttää Lähi-idän vanhan paimentolaiskulttuurin tuntemista. Sen tuntijat sanovat, että jakeet 2-3 kuvaavat lammasta Palestiinan *talvessa*. Lähi-idässä talvi on sadeaika, jolloin luonto on vihreää myös alavilla mailla. Tuolloin lauma laidunnetaan kotinurkilla.

Päiväksi lauma viedään niityille syömään ja juomaan. Yöt lauma on kotitarhassa. Kaikki tapahtuu talven aikana lähellä kotia.

Paimen on suurimman osan ajasta sisällä, pois lauman näköpiiristä. Siksi lammas kertoo näissä jakeissa paimenestaan ikään kuin poissa olevana *Hän-muodossa*; Hyvän Paimenen lammas kertoo aidan toisella puolella oleville pahan paimenen lampaille, millainen Paimen hänellä on:

"Hän vie minut vihreille niityille, hän johtaa minut vetten ääreen, siellä saan levätä. Hän virvoittaa minun sieluni, hän ohjaa minua oikeaa tietä nimensä kunnian tähden."

Kaiken edellä sanotun Hyvä Paimen tekee oman nimensä tähden. Hän on sellainen, ei hän saata itseään kieltää. Hän rakastaa lampaitaan.

1.3. Toinen osa (Ps 23:4-5)

Hyvä Paimen -psalmin toinen osa, jakeet 4-5 kuvaavat lammasta Palestiinan *kesässä*. Lähi-idän kesä on kuumaa, sateetonta ja kuivaa aikaa, jolloin alavilla kotinurkilla ruoho on kuivunutta ja kulottunutta. Silloin lauma kokee uuden vaiheen. Se viedään kesäksi vuorille ja ylängöille.

Tuolloin paimen on – toisin kuin kesällä – koko ajan yhdessä laumansa kanssa. Siksi tämä jakso on kirjoitettu *Sinä-muodossa*. Tässä lammas puhuu Paimenelle itselleen:

"Vaikka minä kulkisin pimeässä laaksossa, en pelkäisi mitään pahaa, sillä sinä olet minun kanssani. Sinä suojelet minua kädelläsi, johdatat paimensauvallasi. Sinä katat minulle pöydän vihollisten silmien eteen. Sinä voitelet pääni tuoksuvalla öljyllä, ja minun maljani on ylitsevuotavainen." (jt 4-5).

Matka vuorille kulkee pimeitä rotkoja pitkin. Lauma etenee keväisin lumirajan siirtymisen myötä kohti ylätasankoja. Siellä on runsaasti tarjolla vihreää ruohoa ja vettä. Mutta samalla rotkot ovat täynnä vaaroja: louhikoita, petoja jopa pyörremyrskyjä. Ylätasangoilla lauma on samalla kuin tarjottimella vihollisia ajatellen. Kojootit, sudet ja puumat tietävät sen.

Lauma voi kuitenkin olla turvallinen, sillä Paimen on koko ajan lampaittensa kanssa. Lampaat ja Paimen ovat yötä päivää yhdessä ja oppivat tuntemaan hyvin toisensa.

Syksyllä sään viiletessä ja sadekauden lähetessä paimen palaa lampaineen vähitellen lumirajan laskeutumisen myötä takaisin kotipihoille. Syksyinen paluu tapahtuu samoja tuttuja reittejä, joita pitkin oli keväällä vuorille menty.

1.4. Päätösjae (Ps 23:6)

Hyvä Paimen -psalmin päätösjae kuuluu: *"Sula hyvyys ja laupeus seuraavat minua kaiken elinaikani; ja minä saan asua Herran huoneessa päivieni loppuun asti."* (j. 23:6).

1.4.1. Nyt psalminkirjoittaja tiivistää kaiken yhteen pelottomaan virkkeeseen. Lammas, jolla on tällainen paimen, tietää totisesti olevansa kadehdittavassa asemassa. Ajatus on enemmän kuin peloton; se on suorastaan kerskaus.

1.4.2. Hyvän Paimenen lampaat ovat päässeet takaisin kotiin. Ne seisovat nyt aidan luona ja kertovat huonompiosaisille naapureilleen aidan toiselle puolelle, miten hieno vuosi heillä on ollut Hyvän Paimenen hoidossa.

Hyvä Paimen -psalmissa on kaikkiaan seitsemän teonsanaa, verbiä, osoittamassa Jeesuksen huolenpitoa omistaan. Ne ovat: *"viedä lepäämään", "johdattaa", "virvoittaa" (elvyttää, palauttaa henkiin), "ohjata", "lohduttaa", "valmistaa" ja "voidella"*. Seitsemän osoittaa Raamatun numerosymboliikassa täydellisyyttä ja täyttymystä. Tällä seitsenkertaisella esimerkillä Raamattu kuvaa meille Hyvän Paimenen hoidossa olemista.

Tässä siis pikasilmäys Hyvä paimen -psalmiin. Tällaisen paimenen laumaan jokainen Jumalan lapsi kuuluu, myös te paimenvirkaan nyt vihittävät. Syvä tietoisuus siitä hallitkoon teidän elämäänne ja työtänne.

2. APUPAIMENET

Tulemme tämän saarnan toiseen osaan. Nuoret veljet, *Sebastian Grünbaum, Joel Kerosuo ja Vilho Teivainen*, samalla kun te olette hyvän Paimenen lauman lampaita, te tulette olemaan myös hänen *apupaimeniaan*. Lauma on kuitenkin Hyvän paimenen, ei teidän. Te ette omista lampaita, joita teidät kutsutaan kaitsemaan. Siksi esimerkiksi kirkkomme virkanimikkeet ”kirkkoherra” ja ”tuomiorovasti” vaikuttavat tänään kuulemiemme Raamatun tekstien valossa paimenvirkaan sopimattomilta, suorastaan herjalta.

2.1. Ensiksi, kuulimme äsken, – tosin ruotsiksi – kuinka apostoli Pietari kirjoittaa näin: ”Kaitkaa teille uskottua Jumalan laumaa, ei pakosta, vaan vapaaehtoisesti, Jumalan tahdon mukaan, ei häpeällisen voiton tähden, vaan sydämen halusta, ei herroina halliten niitä, jotka ovat teidän osallenne tulleet, vaan ollen laumalle esikuvina, niin te, ylipaimenen ilmestyessä, saatte kirkkauden kuihtumattoman sepeleen” (1 Pt 5:2-4).

Nimenomaan niin sanotut pastoraalikirjeet Uudessa testamentissa ovat valtaosaltaan sen kuvaamista, mitä ja miten Ylipaimenenne toivoo teidän paimenvirassanne toimivan. Tutkikaa niitä ja oppikaa niistä.

- 2.2. Toiseksi**, en varmuudella tiedä, miten Hyvä Paimen -psalmin kaksi eri vuoden aikaa, talvi ja syksy, olisi sovellettava Kristuksen seurakunnan ja sen paimenten elämään ja tehtävään. Sen kuitenkin tiedän sekä Raamatusta että kirkkohistoriasta, että Kristuksen seurakunnan elämään ovat kuuluneet aika ajoin ja varsinkin sen alussa, mutta Raamatun mukaan myös sen lopussa, suuret kärsimykset ja koettelemukset.

Me emme tiedä, milloin Kristus tulee hakemaan laumansa kotiin. Vain hengelliset povarit luulevat sen tietävänsä. Sen kuitenkin tiedän, että me elämme parhaillaan koko läntisessä maailmassa Kristusta ja hänen laumaansa vihaavan kulttuurivallankumouksen keskellä.

Marxilainen talousvallankumous epäonnistui. Sen sijaan trotskilais-marxilainen kulttuurivallankumous on Herbert Marcusen ja kumppaneiden auttamana synnyttänyt uudenlaisen tavan päästä toteuttamaan ateistista marksilaisuutta: syntyi postmodernismi, eräänlainen postmarksismi.

Postmodernismi väittää, että sellaista asiaa kuin totuus ei ole olemassa mistään asiasta. Se hylkää kaiken essentialismin, pysyvän olemisen. Objektiivisiä totuuksia ei yksinkertaisesti ole; on vain subjektiivisiä totuuksia, sinun esittämäsi totuus ja minun esittämäni totuus jne. Totuus hajoaa näin ollen eräänlaiseksi kielipeliksi, kielelliseksi kamppailuksi. Totuus luodaan kielen avulla, se on aina liikkeellä ja muuttuvaa.

Sen tähden kaikki valtarakenteet on muka purettava. Ennen muuta Raamattu ja siihen pitäytyvä kristinusko ja sen etiikka kristillisine perhemalleineen on tuhottava. Sen tilalle on luotava uusi moraal. Seksuaaliset ikäraajat on kumottava, polyamoria on hyväksyttävä. Seksuaalisuus on vapautettava kaikista kahleista. Siksi raamatullinen kristinusko on tuhottava. Olet sortaja, jos edustat Raamattua ja sen etiikkaa.

Marksilainen kumousohjelma tulee nyt meille feminismiin tukemana trotskilaisessa muodossa lännen kautta. Täydellisen eettisen vapautuksen ohjelman läpiviemisessä voidaan puuttua mm. sananvapauden rajoittamiseen. Myös muita pakkokeinoja voidaan ottaa tarvittaessa käyttöön. Aikamme kulttuurivallankumous on yksiarvoista, totalitarismia. Se ei salli rinnallaan toisenlaista ajattelua, varsinkaan raamatullista kristinuskoa.

Tämä on jo totta kaikissa länsimaissa, myös Suomessa, jossa uusvaltiokirkollisuus näyttää vahvistuvan koko ajan. Sen mukana Raamattuun pitäytyviä paimenia ja heidän tukijoitaan saattavat kohdata lähitulevaisuudessa vaikeat ajat. Tämän päivän renqvistit voidaan viedä uuteen svartholmaan (1826), laagukset, malmbegit ja heidän tukijansa uusille kalajoen käräjille (1839) ja hedbergit vankilasaarnaajiksi uuteen ouluun (1840).

- 2.3. Kolmanneksi**, Kristuksen seurakunta ja rakkaat nuoret paimenvirkaan vihittävät veljet! Kaiken edellä sanotun keskellä meidän on kuitenkin syytä muistaa, että pahin Kristuksen laumaa ja sen paimenia uhkaava vaara ei sittenkään tule ulkoapäin, vaan omasta sisimmästämme. Hyvä Paimen -psalmin kirjoittaja, Daavid, on itse tästä riittävän selkeä

esimerkki. Samaa kertoo myös kirkkohistoria, sekä vanha että nykyinen. Siksi Hyvä Paimen -psalmin sanoma on sekä meille apupaimenille että koko Kristuksen laumalle sanomattoman tärkeä. Ilman sitä me emme kestä.

PÄÄTÖS

Lopuksi eräs varsin usein unohdettu näköala Jeesuksen antamaan lähetyskäskyyn, joka alkaa Matteuksen tallettamana:

1. ”**Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni...**” (Matt. 28:19-29).

Markuksen tallettamana Jeesuksen lähetyskäsky alkaa: ”**Menkää** kaikkialle maailmaan ja julistakaa evankeliumi kaikille luoduille...” (Mark. 16:15-16).

Molemmissa evankeliumeissa Jeesuksen lähetyskäskyn ensimmäinen sana ”*poreuoo*”, ’mennä’, ’kulkea’ on alkukielessä *passiivissa* (*passivum divinum, jumalallinen passiivi eli subjektina on Jumala*). Näin ollen Jeesus haluaa sanoa lähetyskäskyssään: ”*Kun Jumala kuljettaa teitä kaikkialle maailmaan julistamaan evankeliumia...*” Tästä näkyy, että Jumala on se, joka meissä vaikuttaa sekä tahtomisen että tekemisen. Pois siis kaikki ylpeys omista menemisistämme ja tekemisistämme!

2. Rakkaat nuoret veljet ja hyvä Jumalan kansa, Kristus kutsuu meitä todelliseen vastuuseen sekä itsestämme että lähimmäisistämme, ikään kuin kaikki riippuisi meistä. Samalla Hän muistuttaa meitä siitä, että mikään ei viime kädessä riipu meistä, vaan Suuresta Työnantajastamme, Hänestä, Hyvästä Paimenesta. – Hän haluaa ja pystyy pitämään meistä huolen!

Amen.